

Не знав же я щастя-долі
Ні вчора, ні нині,
Уродився у неволі,
Гину на чужині.

В чужім краю поховають,
В чужій домовині,
Хто ж заплаче, заридає,
Затужить по мені?

Срібні дзвони не озвуться
З нашої дзвіниці,
Хіба квіти стрепенуться
Ранком до зірниці.

Хіба впадуть зимні роси,
Хіба вдарять громи,
Хіба буря заголосить
Над гробом сіроми.

Вецлар, 15. III 1917

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Фрагменти з поеми «Буря»](#);